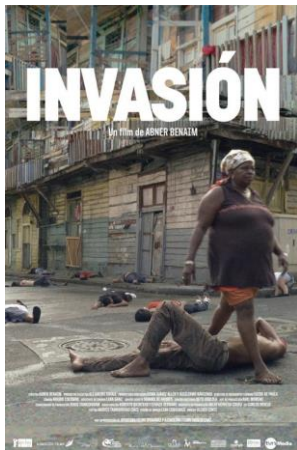

INVASIÓN

Direcció: **Abner Benaim**

Països: Panamà i Argentina (2014)

Fitxa tècnica

Guió Abner Benaim **Fotografia** Guido de Palma **Música** Ulises Conti **Interpretació** Documental, intervencions de: Rosa Isabel Lorenzo, Rubén Blades, Abner Benaim, Roberto Durán **Durada** 94 min **Gènere** Documental **Llengües** Espanyol

Sinopsi

Un documental que aprofundeix en els successos que van tenir lloc el 1989 a Panamà, amb la invasió del país per part de l'exèrcit americà per capturar el general Manuel Antonio Noriega, acusat per delictes de narcotràfic. Un relat construït a partir de la memòria col·lectiva de les persones que van viure aquell moment de la història, i que aprofundeix en els mecanismes que tenen els humans per recordar i transformar el passat. (Sensacine)

Crítica

La història negada

Una més que interessant i valuosa reconstrucció de l'enderrocament del dictador Manuel Noriega per part de les forces nord-americanes el 1989.

El desembre de 1989 George Bush va ordenar una invasió a Panamà per enderrocar el general Manuel Noriega, el mateix que havia arribat al poder el 1983 a través d'un cop d'estat amb el suport de la mateixa administració nord-americana. Aquest fet va marcar a foc la història d'aquell país i d'Amèrica Llatina, però avui gairebé ningú no sembla importar-li. Fins i tot molts nens panamenys ni tan sols coneixen els fets. La història oblidada, negada.

Abner Benaim, reconegut documentalista format a Israel i autor de diversos treballs com *Empleadas y patrones*, va decidir reconstruir aquells esdeveniments i, sobretot, reflexionar sobre com va reaccionar la societat panamenya. Sense apel·lar als recursos habituals (imatges d'arxiu, narració en off), es limita a entrevistar aquells que van ser testimonis i fins i tot protagonistes dels fets, famosos com el boxejador Roberto "Mano de Piedra" Durán o el cantant Rubén Blades, i simples veïns de barris com El Chorrillo, que van ser bombardejats amb un saldo de centenars de morts. També hi ha algunes ficcionalitzacions a l'estil de *The Act of Killing* que no hi afegeixen gaire.

Invasión resulta en molts dels seus passatges apassionant per la minuciositat dels testimonis, però també per la manera com Benaim els presenta. No hi ha mers "caps parlants" sinó recorreguts (a peu, en cotxe) pels diferents llocs on van transcórrer els fets reals. En la seva croada contra l'oblit, el director va aconseguir un sorprenent èxit de taquilla i ser el primer representant del seu país a la carrera per l'Oscar estranger. Una bona oportunitat per trobar-se amb un documental diferent d'un país infreqüent a la cartellera comercial argentina.

Diego Batlle – otrosocines.com